

[Energiministeren]

nok synes man har lidt tættere på sig. De regionale selskaber er et lige så væsentligt kommunalt anliggende i dag som alle øvrige kommunale aktiviteter.

Debatten har været præget af meget stor enighed om at afvise det standpunkt, som er Fremskridtspartiets, og det er jeg glad for. Der har været nuancer vedrørende afgiftspolitikken. Jeg minder om, at vi faktisk har et embedsmandsudvalg i gang med at vurdere energiafgiftspolitikken, altså relationerne mellem de enkelte afgiftsbelagte energiområder. Det er muligt, at vi skal foretage justeringer her. Jeg kan, uden at tage stilling til, hvad justeringerne i givet fald skal gå ud på, nævne, at vi har en betydelig lavere afgift på kul end på olie.

Især hr. Riishøj havde nogle konstruktive betragtninger om, hvilke overvejelser man kan gå ind i for at forbedre gasafsætningsmuligheden. Hr. Riishøj advarede meget imod at sælge gas til en for lav pris til Sverige for at pynte på DONG's økonomi. Jeg vil gerne slå fast, at jeg ikke sælger gas. Det er ikke min opgave, det er DONG's opgave. DONG er statens selskab, og det er DONG's opgave at købe og sælge gas og gøre det på kommercielle vilkår. Det er mit indtryk, at det lever man fuldt ud op til.

Jeg er enig i det grundlæggende synspunkt, mange har, at vi bør øge afsætningen af naturgas. Vores ressourcesituation på dette felt er sådan, at det har vi et godt grundlag for at gøre. De miljømæssige hensyn og andre hensyn, også etableringsomkostningerne, når man taler om kul kontra gas f.eks., er klart, som det ser ud i dag, til fordel for gasinvesteringerne, og jeg tror, at det stærkere og stærkere vil slå igennem, sådan at vi får en klar forøgelse af anvendelsen af naturgas i Danmark. Det ligger også klart i vores energiredegørelse, statusnotatet, at det er regeringens ønske, at den udvikling skal fortsætte.

Jeg vil som andre i øvrigt henvise til, at vi i næste uge får en mere samlende energipolitisk debat, der tager sammenhængen i energisystemet op.

Sluttelig vil jeg give en kort kommentar til den dagsorden, som alle med undtagelse af Fremskridtspartiet har afvist, og som regeringen selvfølgelig også afviser.

Har man nu egentlig tænkt over, hvad det er, man beder om at få vedtaget? Det ser ud, som om det er en dagsorden, der er skrevet i sikker-

hed om, at den ikke kan vedtages, for det kan da næppe være Fremskridtspartiets ønske nu at lægge afgift på naturgas med de følger, det vil få, der allerede er nævnt, for de regionale selskaber og for statskassen. Virkningen er, at gas-salget omgående stopper. Der er en masse mennesker og fjernvarmeverker og andre virksomheder, der i dag har naturgassen til en pris, der svarer til den pris, de skulle give for olien.

Oveni foreslår Fremskridtspartiet nu, at der skal lægges en afgift – sådan må jeg læse det, når der står »samt stoppe de særfordele, naturgasprojektet opnår«. Det er en særfordel for naturgasprojektet, at der ikke er afgift på, og det skal stoppes.

Det kan kun forstås sådan, at Fremskridtspartiet nu vil lægge en afgift på.

Jeg tror, der er en del, der har modtaget naturgassen, der bliver lidt skuffet over Fremskridtspartiet, men selvfølgelig har de den sikkerhed, at dette dagsordensforslag ikke bliver vedtaget.

Behnke (FP):

Jeg vil godt starte med hr. Duetofts bemærkning om, at debatten i dag passende kunne være kommet i sammenhæng med den generelle energidebat, der skal være om præcis en uge. Det er sådan, at det ikke er Fremskridtspartiet, der sammensætter dagsordenen for møderne her i salen. Vi har derfor ingen indflydelse haft på, i hvilken rækkefølge man ønsker at behandle de enkelte sager.

Der er nogle ting, vi ikke har snakket om i første omgang, og jeg vil gerne trække et par af dem frem.

Ved vedtagelsen af naturgasprojektet og i debatten de sidste 10 år har naturgassens miljøvenlighed været anvendt som et hovedargument for forbruget af netop det her brændsel. Og så sent som i dag har ministeren brugt det argument. Den eneste, der satte spørgsmålstegn ved det argument, var hr. Duetoft, og det forstår jeg godt at hr. Duetoft gjorde, for det stod at læse i Jyllands-Posten fra den 16. september 1988, at afbrændingen af naturgas i Danmark giver en emission af kvælstofdioxid svarende til 30 pct. af, hvad den samlede danske bilpark formår. Og det er altså kvælstofdioxiden, som tilskrives den sure regn og den angivelige skovdød som følge deraf.